

לאה ורדי כנערת זוהר, כדוגמנית וכשדכנית ללמוד על נפש האדם

ורדי מיכתב לשבועון בול ודרשה סכום של 500,000 שקלים, כפיצוי מיידי על הסבל, עוגמת-הנפש והנוק שנגרמו לה מפירסום תמונתה. נזק כפול לדבריה, בשל היותה שדכנית וחוזרת בתשובה. היום, חודשיים לאחר ששלחה את המיכתב, היא עדיין מצפה לתשובה מהשבועון. בימים אלה היא שוקלת הגשת תביעה מישפטית, אשר נדחתה עד כה בשל פגרת בתי המישפט.

עורך, מנהל ומפיק השבועון בול, ז'ק אורנשטיין, מכחיש שקיבל מיכתב כלשהו מלאה ורדי. אומר אורנשטיין: „התפלאתי לשמוע על כל זה. לא יכולתי לקבל דואר, כי אין לי מפתחות של תיבת הדואר. הם נמצאים אצל המעביד שלי, שמואל מור, והוא לא מסר לי שום מיכתב כזה. שמתי לב לטעות שקרתה יומיים אחרי שהעיתון יצא. לקחו בטעות את תמונתה של הגברת ורדי, במקום של בקי אלי קבץ. יש דמיון מסויים בין שתי התמונות, לפחות בנוף. זה מפחיד אותי, התביעה. אני מחכה שתגיע אלי ואז תהיה לי כתובת לפחות לאן לפנות.“

טעות

מצערת

עמואל מור, שעד לפני חודש וחצי היה אחד מבעלי העיתון, הרשום על שם חברת בול מופעלי עיתונות בע"מ, מספר: „ידוע לי מז'ק שהגיע בחודש מרס 1981 מיכתב כזה לעורך, והוא סיפר לי ששלח תשובה לגברת ורדי על הטעות המצערת שקרתה. ואם היא רוצה התנצלות או תהיה לה. כי לא היתה פה שום כוונה רעה. מדובר כאן בתמונה שאיש מה-מונטז'רים לא הכיר אותה מכיוון שהעיתון נדפס בשיטת אופסט. קרתה טעות.“

לטענתו של שמואל מור הצליח ז'ק אורנשטיין בן ה-40 להשתלט על העיתון באמצעות טכסיסים מישפטיים. כתוצאה מכך נאלץ בית-המישפט להוציא צו זמני לכינוס נכסי בול, ולמסור את ניהול העיתון לידי נאמן של בית-המישפט. ז'ק נקבע מטעם בית-המישפט כבא-כוחו. בול הוא כיום עיתון העירוס והמין היחיד בעולם המור פיע מטעם בית-המישפט. חברת בול מנהלת עתה מערכה מישפטית כדי לקבל בחזרה את העיתון לידיה. **דינה ונון**

לאה ורדי כסגנית-מלכת-המים (1968) חיפוי הישראלי המיוחד

12 שנים. „היום אני דתית שומרת שבת וצניעות. לא הולכת חשופה חס-חולילה. אני אומנם מסתובבת במיכנסי ג'ינס, אבל לדעתי הם אינם נועזים, ואני מרגישה שאני יכולה להסתובב ככה. הכל בצורה סולידית.“

תפנית דרך

פני כשנה התגרשה לאה מבעלה אחרי תשע שנות נישואין. מהם יש לה בן בן 8. בעלה היה חילוני, ולא הלך בעקבותיה. היא קיוותה שהוא ישתכנע במשך הזמן, אך זה לא קרה. „תהליך החזרה בתשובה התנגש לי עם חיי המישפחה. אמרו לי אז, שאחדות מישפחתית חשובה יותר מהדת. לא יכולתי להתמודד עם זה. הייתי אומללה.“

לאה החליטה לפתוח מישרד שידוכים. היא הגיעה למסקנה, שהשדכנות היא הדרך שלה למצוא את כל אישיותה, מירצה וכשרה. „זהו מקצוע שבו אני יכולה לגרום אושר לאנשים, וזה עושה לי טוב, היא מכריוה בסיפוק.“

לאה קוראת סיפרי פסיכולוגיה, כדי ללמוד על נפש האדם. „בידע אני משתמשת בעבודתי כשדכנית. שידוכים זה לא רק חתונה. זה הרבה מעבר לזה. אני נותנת עידוד לאנשים, אופן קשבת לבעיות, ייעוץ. אני צריכה להכיר את האדם ולהחליט מה הכי טוב בשבילו. לא תמיד האנשים יודעים מה טוב בשבילם.“ לדבריה, יש לה חוש טבעי לזה.

לאה מתייחסת לעבודתה כאל יצירה. יש לה הרגשה שתפקיד זה נועד לה משמיים: „אני רואה בזה כעין שליחות ורוצה למצות שליחות זו עד הסוף. כל אדם שבא אלי, אני צריכה לעזור לו. שדכנות היא עבודה קשה מאוד. אם לא הייתי עושה זאת מתוך אידיאולוגיה, לא הייתי מחזיקה מעמד.“

נזק כפול

ירסום תמונת-העירום פגע בה קשות למרות שקשה מאוד לי זהות בתמונה את השדכנית הר בלהנדיית שומרת המיצוות של היום. טוענת לאה שאנשים רבים זיהו אותה והתקשרו לביתה. באמצעות עורך-הדין עצמון לב שלחה לאה